

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/88/2018
Identifikačné číslo spisu:	5916205794
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5916205794.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu Poľovníckeho združenia Kamenná, so sídlom v Liptovských Sliačoch, Stupy 1477/42, IČO: 42 361 737, v dovolacom konaní zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Ivica Firstová, so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1729, proti žalovaným 1/ G. C., nar. X. X. XXXX, bývajúcemu v C. P. - F. P., Q. B. XXXX/XX, 2/ T. I., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcemu v C. P. - F. P., F. XXXX/XX, 3/ P. C., nar. XX. X. XXXX, bývajúcemu v D., U. XX, všetci v dovolacom konaní zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s. r. o., so sídlom v Dolnom Kubíne, M. R. Štefánika 1822 IČO: 36 832 103, o určenie neplatnosti výpovede zmluvy o užívaní poľovného revíru Kamenná, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 5C/121/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. novembra 2017 sp. zn. 9Co/224/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/, 2/ a 3/ náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 25. apríla 2017 č. k. 5C/121/2016 - 139 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede zmluvy o užívaní poľovného revíru z 19. 12. 2012 uzavretej medzi žalobcom v právnom postavení nájomcu a vlastníkami poľovných pozemkov v poľovnom revíri Kamenná v právnom postavení prenajímateľa a určenia, že nájomný vzťah naďalej trvá. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v súdnom spore o neplatnosť právneho úkonu ide o nútené procesné spoločenstvo, kedy sa vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu (§ 78 ods. 1 C. s. p.). V tomto prípade na žalovanej strane musia vystupovať všetci účastníci dotknutého právneho úkonu. Ak žalobca v žalobe žaluje len jeden subjekt, prípadne nie všetkých účastníkov dotknutého právneho úkonu, žaloba musí byť pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietnutá. V prejednávanej veci žalobca za žalovaných označil len G. C., T. I. a P. C., hoci z uzavretej zmluvy o užívaní poľovného revíru vyplýva, že na strane prenajímateľov vystupuje viac subjektov. V spore teda nevystupujú na žalovanej strane všetci vlastníci poľovných pozemkov, ktorých sa prípadné rozhodnutie o určení neplatnosti výpovede zmluvy o užívaní poľovného revíru dotkne. Dospel preto k

záveru, že tu ide o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, z ktorého dôvodu žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 16. novembra 2017 sp. zn. 9Co/224/2017 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa stotožnil. Skonštatoval, že v konaní sa riešila otázka platnosti výpovede zmluvy o užívaní poľovného revíru z 19. 12. 2012, ktorá bola zaevidovaná bývalým Obvodným lesným úradom Ružomberok dňa 9. 1. 2013. Z tejto zmluvy je zrejmé, že ako prenajímatelia (vlastníci poľovných pozemkov revíru Kamenná) vystupovali Spoločný urbár obce Liptovské Sliače, obec Liptovské Sliače, Slovenský pozemkový fond, Pozemkové spoločenstvo Ivachnová, Katolícky farský úrad Liptovské Sliače, T. G., L. Q., T. C. a ako nájomca bol v zmluve uvedený žalobca. Na strane prenajímateľov teda vystupujú viaceré subjekty, resp. iné subjekty, ktoré sú žalobcom označené v žalobe na žalovanej strane. Zo samotnej výpovede však vyplýva, že výpoveď dávajú vlastníci poľovných pozemkov zaradených do poľovného revíru Kamenná na základe rozhodnutia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré sa konalo v Hrabušiciach dňa 11. 11. 2016 a na ktorom mali byť ako splnomocnení zástupcovia zvolení v žalobe označení žalovaní. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého v tomto prípade u označených subjektov na žalovanej strane nebola daná pasívna vecná legitímácia, resp. že v konaní na žalovanej strane neboli označení a nevystupovali všetci prenajímatelia poľovných pozemkov a teda všetky subjekty, ktorých sa prípadné rozhodnutie týka.

3. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca, v ktorom uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. Uviedol, že odvolací súd porušil ustanovenie § 387 ods. 3 C. s. p., keď sa v odôvodnení rozhodnutia nezaoberal jeho podstatnými vyjadreniami prednesenými v konaní pred súdom prvej inštancie, resp. podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Už pri podaní žaloby totiž poukázal na to, že valné zhromaždenie, ktoré sa konalo dňa 11. 11. 2016 v Hrabušiciach a na ktorom mali byť zvolení traja splnomocnení vlastníkov poľovných revírov na podpísanie výpovede zmluvy, nebolo uznášaniaschopné, čo bolo uvedené v Oznámení o neplatnosti výpovede, ktoré tvorilo prílohu žaloby. Súd prvej inštancie sa týmto dôkazom vôbec nezaoberal a v dôvodoch rozsudku ani neuviedol, ako posúdil tieto skutočnosti nasvedčujúce neplatnosti uznesenia zhromaždenia vlastníkov. Na túto skutočnosť upozornil aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, no ani odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu neobsahuje žiadnu zmienku o vyporiadaní sa s týmito tvrdeniami. Keďže konajúce súdy sa nezaoberali riadne predloženým listinným dôkazom, išlo o nesprávny procesný postup, ktorým mu bolo znemožnené uplatňovať jemu patriace procesné práva. Podľa žalobcu odvolací súd svojím postupom porušil aj odsek 2 citovaného paragrafu C. s. p., keď síce tvrdil, že sa so závermi súdu prvej inštancie stotožňuje, no zároveň nedal odpoveď na podstatné a právne významné dôvody odvolania. Okrem toho uviedol, že tvrdenie o tom, že valné zhromaždenie nebolo uznášaniaschopné, mohlo byť použité v odvolaní, nakoľko ním malo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 366 písm. c) C. s. p.). Navrhol preto napadnutý rozsudok krajského súdu (prípadne aj rozsudok súdu prvej inštancie) zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu, resp. súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie a preto sa súdy meritom veci ďalej nezaoberali. Poukazovali na to, že žalobca v žalobe, ale aj na všetkých pojednávaniach ako jediný dôvod neplatnosti výpovede zmluvy uvádzal, že neexistoval (bol nepravdivý) zmluvne dojednaný dôvod na vypovedania zmluvy uvedený v článku IV zmluvy. Považoval preto argumentáciu žalobcu uvedenú v dovolaní za čisto účelovú, ktorá nevyplýva z reálneho skutkového a právneho stavu. Žalobcovi bol daný v priebehu konania dostatočný priestor vyjadriť sa ku všetkým skutkovým a právnym okolnostiam prípadu. Pokiaľ ide o vecnú legitímáciu uviedol, že súd prioritne posudzuje vecnú legitímáciu strán a v prípade jej nedostatku je nútený žalobu zamietnuť, čo potvrdzuje aj rozhodovacia prax najvyššieho súdu, na ktorú odkázal. Navrhol preto dovolanie žalobcu zamietnuť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

6. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. V preskúmvanej veci je z obsahu dovolania zrejmé, že dovolateľ uplatňuje dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) C. s. p.

8. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva.

9. Dovolací súd po preskúmaní veci nezistil, že procesný postup odvolacieho súdu sa vymykal zo zákonného rámca v takej miere, že by tým došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

10. Za zavádzajúce a ničím nepodložené treba považovať predovšetkým tvrdenie dovolateľa (z ktorého vyvodzuje existenciu vady v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v podobe nedostatku odôvodnenia rozsudku), že už pri podaní žaloby uvádzal aj skutočnosť, že valné zhromaždenie z 11. 11. 2016, na ktorom mali byť zvolení traja splnomocnenci vlastníkov poľovných pozemkov na podpísanie výpovede, nebolo uznášaniaschopné a ním prijaté uznesenia boli neplatné. Takáto argumentácia sa v žalobe, a to nielen ako dôvod neplatnosti výpovede, vôbec neuvádza a nenachádza sa ani v písomných vyjadreniach a prednesoch dovolateľa na pojednávaniach pred súdom prvej inštancie. Jediným žalobcom tvrdným dôvodom neplatnosti výpovede je neexistencia zákonného alebo zmluvne dojednaného dôvodu na vypovedanie zmluvy. Oznámenie o neplatnosti výpovede je ako dôkaz v žalobe označený v súvislosti s tvrdeniami dovolateľa o jeho povinnosti platiť náhradu za užívanie poľovného revíru. Súd prvej inštancie sa v rozsudku nemal dôvod s takouto neexistujúcou argumentáciou zaoberať a ani sa nemohol k nej vyjadrovať. Argumentácia dovolateľa uvedená v jeho dovolaní, ktorou vytýka konajúcim súdom, že sa nezaoberali a neskúmali platnosť uznesenia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov a platnosť udelených plných mocí, je preto nenáležitá. Treba zdôrazniť, že predmetom tohto sporu nebola žaloba o neplatnosť uznesenia prijatého zhromaždením vlastníkov pozemkov, ale žaloba o neplatnosť výpovede zmluvy o užívaní poľovného revíru. Keďže platnosť a uznášaniaschopnosť zhromaždenia nebola žalobcom uvádzaná ako dôvod neplatnosti výpovede a argumentáciu žalobcu v odvolaní bolo treba považovať za prostriedok procesnej obrany, ktorá nebola uplatnená v konaní pred súdom prvej inštancie a keďže nešlo o žiaden z prípadov uvedených v § 366 písm. a) až d) C. s. p., nebolo možné ju v odvolaní použiť, nemal ani odvolací súd dôvod osobitne sa zaoberať argumentami žalobcu, ktoré sa týkali v podstate len spochybňovania priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 11. 11. 2016 z hľadiska jeho uznášaniaschopnosti a platnosti uznesenia prijatého na tomto zhromaždení. Navyše, posúdenie týchto otázok nemalo podstatný význam z hľadiska vecnej legitímácie na žalovanej strane, od vyriešenia ktorej otázky záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd preto svojím postupom neporušil ustanovenie § 387 ods. 2 a ods. 3 C. s. p. a ani ustanovenie § 366 písm. c) C. s. p. Napokon, žalobca v dovolaní nesprávne právne posúdenie veci v otázke vecnej pasívnej legitímácie ani neuplatnil.

11. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolací súd nezistil taký nesprávny postup odvolacieho súdu, ktorým by vylúčil žalobcu z realizácie jeho procesných práv s následkom porušenia jeho práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu

podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovaným úspešným v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalobcovi zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.